

« Iehova Dumnezeu este vecinicul prieten al omului. Un prieten adevărat este acela care tot timpul iubește. Dacă omul primește o pricepere a pregătirilor miloase ale lui Dumnezeu pentru el, aceasta îl obligă să se închine Marelui Etern . »

Omul

Studiul cel mai important pentru om ar trebui să fie Iehova și scopul Său, despre care primim adevărata lămurire în Biblie. Lucrurile cele dintâi despre cari omul trebuiește învățat, este relațiunea sa față de Dumnezeu, Marele Creator.

Biblia declară, că Dumnezeu a creat pe om după chipul și asemănarea Sa. Acest chip și asemănare nu pot să se refere la corpuri, pentru că Dumnezeu este Marele Spirit, pe când omul este din pământ. Biblia stabilește cu tărie că există trup spiritual și trup omenesc, și că nici un om nu cunoaște forma trupului spiritual.

Ce înseamnă deci crearea omului după chipul și asemănarea lui Dumnezeu? Însușirile lui Iehova sunt dreptate, înțelepciune, iubire și putere, cari toate sunt egale și sunt active, în proporție exactă.

Animalele câmpului nu posed totuși aceste însușiri, dar omul imperfect, așa cum îl vedem astăzi, posedă o anumită măsură de dreptate, înțelepciune, iubire și putere.

Faptul că aceste însușiri sunt proprii de asemenea și omului imperfect, dovedește că omul perfect le-a posedat din plin, căci stă scris în Biblie, că primul om a fost creat ca o creatură perfectă.

Iehova Dumnezeu stăpânește întregul univers. În mod

asemănător i-a fost încredințată omului perfect domnia peste toată lumea animală de pe pământ; în aceasta a constatat o asemănare cu Creatorul. Omul este singura creatură pământească, creată după chipul lui Dumnezeu.

Este o rușine pentru inteligența omului și o defaimă pentru numele sfânt al lui Dumnezeu a afirma că omul s-ar fi dezvoltat dintr-o maimuță. Cuvântul lui Dumnezeu al adevărului declară în 1 Moise 2 versetul 7: « Iehova Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu ».

Deseori se spune, că Dumnezeu ar fi creat pe om și după aceea i-ar fi dat un suflet. O astfel de afirmațiune este contrară Sfintei Scripturi și falsă. Cuvântul « suflet » înseamnă o creatură vie, care se mișcă, care respiră.

Cu mult înainte de crearea omului, au fost create animalele de rang mai inferior, și acestea, în conformitate cu 1 Moise 1 :20, nota marginală, de asemenea sunt suflete.

Dumnezeu a format trupul omului din părțile componente ale pământului și a suflat apoi în nările lui suflarea, pe care toate făpturile animale o respiră. Astfel a devenit omul o creatură vie, care se mișcă, care se numește suflet. Fiecare om este un suflet. Nici un om nu posedă un suflet, independent și despărțit de organismul său.

Mulți pretind că sufletul omului ar fi nemuritor și ar trăi vecinic. Această pretențiune este cu totul falsă; căci nemurirea înseamnă ceva, ce nu poate muri. Faptul că oamenii sunt morți de veacuri, dovedește că nemurirea sufletului este presupunere falsă.

În 1 Timotei 6:16 se declară, că la început singur Dumnezeu avea nemurirea. Când omul perfect Isus a fost pe pământ, El nu a fost nemuritor, căci El a zis, că Dumnezeu I-a promis nemurirea ca răsplată pentru credințioșia Sa. Ca om de fapt El a murit.

În capitolul al doilea al epistolei către Filipeni se raportează, că Dumnezeu L-a distins pe Isus, la învierea Sa cu nemurirea. Isus

7
a spus despre sine însuși, în conformitate cu cartea Apocalipsului: «Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor».

Dumnezeu a zis lui Adam, primului om: «În ziua în care vei păcătui, vei muri». Dacă omul ar avea un suflet nemuritor, atunci această declarație nu ar putea fi adevărată. Noi știm totuși, că cuvântul lui Dumnezeu este adevărat.

Adam a călcat legea lui Dumnezeu și a murit, cu ce este deplin dovedit, că el nu era nemuritor. Ambele, trupul și suflarea de viață, sunt necesare pentru a forma o creatură viețuitoare sau un suflet. Când respirația este luată, urmează moartea imediat. Orice drept la viață vine de la Dumnezeu.

Suflarea însăși nu conține nici o viață; este suflarea care întreține circulația sângelui, prin care corpul trăiește și întreține viața. În 5 Moise 12:23 stă scris: « Viața este în sânge ».

Toate creaturile animalice, inclusiv omul, au sânge și trebuie să respire, ca să trăiască. Dacă se ia sângele sau respirația, urmează moartea. Ce moare nu este nemuritor, ci muritor.

Fiecare om este suflet și dacă el moare, sufletul este acela care moare. În Ezechiel 18:4 este scris: « Sufletul care păcătuiește, acela va muri ». Viața omului și dreptul său la viață sunt pendinte de ascultarea sa față de legea lui Dumnezeu. Dacă omul ar avea suflet nemuritor, atunci Dumnezeu nu și-ar putea executa sentința propriei Sale legi.

Dumnezeu a creat pământul cu multe veacuri înainte de crearea omului. Pământul a fost hotărât de locuință vecinică a omului perfect. În Isaia 45:18 este scris despre aceasta: « Căci așa vorbește Iehova, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit ».

Este voia lui Dumnezeu, ca la timpul Său hotărât pământul să fie umplut cu o familie omenească perfectă și fericită. Acest adevăr important îl va aprecia omul, îndată ce învață, pentru ce este omenirea acum imperfectă și trebuie să sufere mult, și dacă află mai departe, că este scopul lui Dumnezeu de a restatornici la

perfectiune pe oamenii ascultători și să transforme pământul într-un cămin încântător pentru om.

O parte a pământului, numită Eden, a fost la început căminul delicios al lui Adam și al nevestei sale perfecte, Eva. Era un loc din cale afară de măreț și de frumos, unde totul era la îndemână, spre a face viața omului ușoară, plăcută și fericită.

Adam și Eva au pierdut acel cămin frumos; ei au fost scoși afară din el și au trebuit să-și câștige pâinea prin muncă aspră, până la moarte. Acesta a fost rezultatul unei rebeliuni împotriva lui Iehova Dumnezeu, la care au luat parte intenționat. Sentința împotriva lor a fost dreaptă și legitimă.

Dumnezeu nu ar fi putut fi drept față de Sine însuși, dacă nu ar fi condamnat pe om la moarte. Înțelepciunea și bunătatea Lui însă au luat măsuri pentru răscumpărarea, eliberarea și restatornicirea oamenilor ascultători. Dreptul la viață este darul lui Dumnezeu dat aceluia, cari urmează legea lui Dumnezeu.

Iehova a făcut pe om coroana creației Sale pământești; El i-a dăruit viață și dreptul la viață, pentru care omul trebuie să dea ascultare desăvârșită față de legea Sa. Nesupunere intenționată față de această lege, în modul cel mai neînsemnat, ar fi dovedit din partea omului, un motiv și o înclinațiune încăpățanată spre necredincioșie.

Dumnezeu nu a dat așadar omului o problemă mare și grea, ci i-a zis lămurit, că în Eden s-ar găsi un anumit rod, din care nu trebuie să mănânce, și că o călcare a acestei porunci ar avea drept urmare luarea vieții sale și a dreptului său la viață.

Desigur, Dumnezeu ar fi putut să creeze pe om așa, ca să nu poată fi neascultător, dar dacă ar fi făcut aceasta, ar fi luat omului astfel ocazia de a-și exercita în mod liber voința sa proprie. Dumnezeu spune creaturilor Sale ce ar trebui să facă, lasă apoi pe seama lor să decidă, ce cale voiesc să apuce și le lasă să suporte singure consecințele.

Dumnezeu a creat pe om din pulberea sau părțile componente ale pământului, și sentința Sa consemnată în Biblie sună: « că omul

7

trebuie să moară și să se întoarcă în pulbere, de unde a fost luat ». Acea sentință judecătorească corespunde întocmai cu legea Sa, și prin aceasta i s-a luat omului dreptul la viață, cu toate că Dumnezeu i-a permis să trăiască mai departe aproape o întreagă zi de o mie de ani.

Spre a executa sentința Sa, El a scos pe om din Eden și omul, care după aceea nu avea decât să se hrănească din ceea ce pământul neterminat producea, s-a îmbolnăvit și la timpul hotărât a murit.

Între timpul de la alungarea din Eden și moartea lor, Adam și femeia sa, au dat naștere la copii. Deoarece părinții nu posedau nici un drept la viață, de asemenea și copiii li s-au născut tot fără drept la viață. De aceea este scris în Romani 5:12: « De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat moartea și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit ». O creatură imperfectă este incapabilă a ține legea lui Dumnezeu și este prin urmare un păcătos de la natură.

Ce este păcatul? Răspunsul conform Sfintei Scripturi sună, că păcatul este călcarea legii (lui Dumnezeu). Păcatul cel mare este necredincioșie față de Dumnezeu. Primul act al necredincioșiei față de Cel Prea Înalt, a fost răscoala lui Lucifer și aceasta a dus la căderea omului. Această cădere a marcat începutul suferințelor omului și a tuturor necazurilor, cari au venit asupra lumii. Satan a fost de când lumea dușmanul omului și al lui Dumnezeu.

Iehova Dumnezeu este vecinicul prieten al omului. Un prieten adevărat este acela care tot timpul iubește. Dumnezeu Și-a descoperit în continuu iubirea pentru creatura Sa, omul. Dacă omul primește o pricepere a pregătirilor miloase ale lui Dumnezeu pentru el, astfel aceasta îl obligă să se închine Marelui Etern.

Satan, dușmanul, a ținut pe oameni în necunoștință despre scopul lui Dumnezeu, dar acum a sosit timpul hotărât al lui Dumnezeu, să lase pe oameni să cunoască adevărul.

Cine înțelege adevărul și ascultă de el, va dovedi prin

aceasta, că el este înțelept, după cum este scris în cuvântul lui Dumnezeu (Proverbele 3:13 – 18): « Ferice de omul care găsește înțelepciunea și de omul care capătă pricepere! Căci câștigul pe care-l aduce ea este mai bun decât al argintului și venitul adus de ea este mai de preț decât aurul; ea este mai de preț decât mărgăritarele ».

Biblia dovedește peste orice îndoială, că Dumnezeu a creat pe primul om perfect; că din acel om se trage întregul neam omenesc; că procedura sa falsă a adus asupra sa sentința de moarte; că după aceea a născut copii cari au fost aduși la iveală ca imperfecți sau păcătoși; că Dumnezeu a luat măsuri pentru răscumpărarea și eliberarea omului, pe care El le va duce la împlinire prin iubitul Său Fiu, Regele de drept al pământului; și că timpul pentru instaurarea împărăției Sale acum a sosit.

Din aceasta reiese, că timpul lui Dumnezeu a sosit, când oamenii trebuie să învețe să cunoască adevărul. Oamenii ar trebui așa dar să fie înțelepți și să-și însușească o cunoștință a cuvântului lui Dumnezeu, pentru ca să poată învăța să cunoască calea spre viață vecinică și fericire continuă.

Apocalips 1:3; Ioan 5:39; Isaia 55:6,7; Proverbe 8:17.

Primiți și credeți acest cuvânt și luați-l de conducător al vieții dumneavoastră, căci el vă va mângâia dându-vă speranță . Făcând aceasta veți primi această minunată moștenire: de a putea trăi pe vecie în LUMEA NOUA A LIBERTĂȚII.

Iehova Dumnezeu este prietenul vecinic al dumneavoastră; și martorii Săi sunt de asemenea prietenii dumneavoastră, pentru că vă aduc vestea bună de la Tatăl îndurărilor și de la Dumnezeul tuturor mângâierilor.(Ieremia 29:11-13; Psalm 118:25.

- IEREMIA 29:11-13; PSALMI 118:25.